

Vinařické listy

Č. 4. srpen 2023

EDITORIAL

Vážení spoluobčané,

nacházíme se ve druhé polovině prázdnin a zároveň jsme již i ve druhé polovině roku. Nějak nám to čím dál rychleji utíká a já zjišťuji, že vůbec nestíhám. Potřebuji dovolenou a trochu vypnout, ale bohužel, jak to tak bývá, když si vezmu volno, je vždy něco potřeba zařídit ohledně obce. Proto je telefon a notebook moje neopominutelné náčiní i na dovolené. Víím, nemělo by se to, ale ono to jinak nejde a to by vám potvrdilo mnoho starostů, ani já nejsem výjimkou. Tímto si nestěžuji, jen tak dávám trochu nahlédnout do své dovolené, která mne doufám, v srpnu bude čekat. Ještě se ženou nevím, kam nás kroky povedou, ale my si vždycky ten čas strávený spolu užijeme, ať je to doma nebo někde ve světě. Letos jsme byli na pár dní v Karlových Varech a pak na Božím Daru a musím říci, že všude jsme si to užili, i když vždy jinak. Nejdříve ve Varech na zahájení lázeňské sezóny při procházkách po promenádách a okolí. Na Božím Daru to bylo zase o procházkách a výšlepech, kdy jsme nachodily a vyšplhali hodně kilometrů v naší krásné přírodě. Já jakožto vyznavač dovolené v Česku se cítím nejlépe na túrách po hradech a zámcích, nebo jen tak třeba při procházce v přírodě, v lese, kolem rybníků, kdy pozoruji okolní přírodu a zdejší floru a faunu. Jelikož jsem ale také zároveň tatínek a manžel, tak někdy musím i polevit ve svých nárocích, sbalit kufry a vyrazit do světa. V posledních letech třeba Chorvatsko, Polsko, Slovinsko, Slovensko. Ale ani tam nejsem zvyklý se válet někde u moře nebo u bazénu, a proto se ženou rádi chodíme, jezdíme a objevujeme různá zákoutí a památky země, kde se právě nacházíme. Samozřejmě nesmí chybět ani kulinářské zážitky, kdy musím okošťovat skoro všechno co neznám a žena pak čeká, co se se mnou do rána stane.

Užívejte prázdnin, zaslouženého volna s rodinou a ať už budete v Čechách nebo někde v cizích zemích, tak myslíte i na svoje zdraví, máme ho jen jedno, a proto si ho chraňme a nepřeceňujme svoje síly.

S pozdravem Váš starosta Jiří Kohout

Co se bude dít v srpnu a září

cyklistický závod
LAWI TOUR CLASSIC
v obci proběhne
27.8.2023.

Dbejte prosím zvýšené opatrnosti.

Sbor dobrovolných hasičů
Vás srdečně zve na dětský
den

Ať žijí
SKŘÍTKOVÉ

2. září od 14 h.
na hřišti

+
rodinné
lumpáčení

"Co nepotřebuješ, může se hodit
druhému"

BAZÁREK

PÁTEK 15.9.2023
OD 16 DO 19 HOD

V SALÓNKU VINAŘICKÉHO
POHOŠTINSTVÍ

Rezervace předčíslo místa
+420 725 019 030
Jana Býmová

INFO OBCE

VÝZVA !!! - Poskytněte své fotografie do vinařického kalendáře na rok 2024, s tématem „Vinařice – kam až oko dohlédne“. Poloha Vinařic nabízí v každém ročním období nádherné výhledy a panoramata. Máte-li pěkné obrázky, na kterých je pohled z Vinařic do kraje, nebo obráceně z dálky na celé Vinařice, ale také pohled z výšky, třeba i staršího data, podělte se o ně a zašlete je, pokud možno v co největším rozlišení na email obce. Uzávěrka příjmu fotografií je do konce září.

CO SE DĚLO V ČERVNU A V ČERVENCI

Z ČINNOSTI SBORU DOBROVOLNÝCH HASIČŮ

Dne 4.6. se naši mladí hasiči zúčastnili prvního ročníku okrskové soutěže dětí, který se konal v Bojeticích. Zde byly krásné výsledky a děti se umístily: přípravek - 3. místo, mladší děti - 3. místo, starší děti - 2. místo. O týden později, 10. 6. nás čekala tradiční soutěž v Žerčicích. Letos byla v kategorii mladších dětí velká konkurence, soutěžilo 10 družstev. Mladším i přípravce, která také soutěžila také v této skupině, se pokus povedl na jedničku. Bohužel výsledný čas na bednové umístění nestačil. Starším se pokus také povedl, jejich čas stačil na třetí místo a získali bronzové medailí. Po této soutěži jsem byla oslovena, jestli by náš tým přípravek ukázal své dovednosti na dni záchranářů, který se konal 24.6. na zaměstnaneckém parkovišti Škoda auto – vedle Bondy. Takovou poctu jsem těm nejmenším nemohla odepřít. Pokus se líbil divákům natolik, že jsme ho ještě jednou opakovali. Jak je vidět, červen byl opravdu náročný. Chtěla bych proto touto cestou poděkovat všem, kdo nám fandí a přispívají k činnosti kroužku.

Lenka Hlaváčová

V sobotu 10. 6. se na vinařickém hřišti konala oslava výročí 125 let od založení sboru dobrovolných hasičů. Přítomným lidem se předvedly složky IZS. Přijela zdravotnická záchraná služba, která vysvětlila postupy záchranu života při zástavě dýchání. Policie ukázala služební vůz a zajímavostí bylo představení práce psůvoda a služebního psa při pátrání po osobách a předmětech. Zábavné pro všechny účastníky byly ukázky požárních útoků dětí, žen, mužů a hlavně veteránů, kteří se nenechali svým výkonem proti mladším nijak zahanbit. Oslava se vydařila i díky tomu, že vyšlo pěkné počasí, i když déšť hrozil celou dobu. Po ukázkách záchraných sborů proběhla ve večerních hodinách taneční zábava a občerstvení z grilu bylo pro všechny dost. Oslava se vydařila a všichni byli spokojeni.

Kamila Slaná

SPOLEČENSKÁ KRONIKA

ŽIVOTNÍ JUBILEUM:

- Eva Pavlíková (80)

Přejeme vše nejlepší!

PODĚKOVÁNÍ

Milí Vinařáci, hasiči i dobrovolníci,

ráda bych Vám touto cestou jménem obdarované ženy poděkovala, jak za Vaši finanční podporu získanou v rámci Tříkrálové sbírky, tak i za další dobrovolné finanční dary. Za tyto prostředky si pořídila rehabilitační stroj, který jí velmi pomáhá v její těžké situaci.

Děkuji Vám

Jana Vilhelmová

VÝROČÍ TÁBORA

První srpnovou středu začal již 30. ročník vinařického tábora. Takto dlouhou dobu je těch pět dní ve stanech na vinařické louce neodmyslitelnou součástí prázdnin. Takové výročí si žádá něco speciálního, a tak byli osloveni lidé, kteří se během těch třiceti let nějakou měrou do tábora zapojili, aby o něm něco napsali. Byla tak vytvořena vzpomínková kniha a několik příspěvků přinášíme také ve Vinařických listech. Příjemné čtení:

Na tábor jsem chodila od samého začátku, a to od roku 1993. S paní Chomínovou jsme byli jako zdravotnice, ale spíš jsme pomáhaly dětem při vydávání obědů a mytí nádobí. Celkem jsem absolvovala 17.ročníků, ale nejsem si tím úplně jistá. První ročník nebyl jednoduchý, nebyly žádné zkušenosti, pomáhaly maminky dětí z tábora. Napekly koláče a různé pečivo k snídani. Během večera děti chodily a chtěly koláče a na ráno zbyla sotva polovina. Voda na tábor se táhla hadicí od Hlaváčů ze zahrady. Umyvadla byla pod ořechem a děti sprchoval pan Hruška hadicí studenou vodou. Kadibudky byly v poli pod hřištěm. Večer jsme dětem svítily baterkou. Postupně se začal tábor vylepšovat, postavil se nový butik. Zavedla se elektrika, voda a postavila se sprcha i s teplou vodou.

Vzpomínám na stezky odvahy, maškarní průvod, kdy Kamča Heřmanská byla za cikánku a měla veliký úspěch. Dále vzpomínám na večerní táboráky, kde děti zpívaly a vyprávěly různé vtipy a předváděly různé scénky. Po večerce si vedoucí sedli a probírali zážitky z celého dne a připravovali plán na den příští. Jelikož na Vinařicích nebylo koupání jezdily děti na Chloumek, tam se také vozila svačina. Dětem vždy ve vodě vyhládlo a nezbylo ani na vedoucí. Pan Pospíšil (kuchař) musel rychle nachystat další várku, a i poté se jen zaprášilo. Vzpomínek mám mnoho, ale nemůžu o všech psát.

V roce 2020 se musel tábor vynechat z důvodu covidu, proto se 30. výročí slaví až letos. Chtěla bych

poděkovat všem co na táboře začínali a co v něm pokračují dál, je to velká starost a zodpovědnost.

Hlavně děkuji tobě Milane, protože to táhneš celé 30 let. Přeji ti hodně zdraví a elánu do dalších táborových let. Tábora ZDAR.

Hana Hlaváčová

Ahoj náčelníku, tak, kde začít?

30! Já mám to štěstí, že celých třicet let můžu být součástí toho velkého táborového kolotoče a pevně doufám, že z něj nikdy nevyskočím. Ještě teď si dokážu vzpomenout na tu nervozitu v

dětství při každoročním prvním slavnostním nástupu a očekávání, s kterými táborníky, že to budu v oddíle a kdo nám bude dělat oddílové vedoucí. Ale tam nešlo šlápnout vedle. A pak už jen legrace, koupání, spousta her, večerních scének při táboráku, nová přátelství, tolik pošeptaných tajemství a tajné lásky. Prostě všechno, co k pravému táboru patří. A teď, už pěknou řádku let, mě

nervozita neopouští hned po rozdělení táborníků do oddílů, ale až v neděli odpoledne po odevzdání dětí zpět do rukou rodičů, protože ta odpovědnost, kterou my všichni s tebou neseme je obrovská. Ale celé to za to jednoduše stojí. TŘICET LET vzpomínek na pár vždy úžasných letních dní. Za to Ti, my všichni, děkujeme.

Iva Kubínová Smutná

Na tábor jsem chodila už od školky, a od začátku jsem ho milovala. I když tábor trvá jen 5 dnů vždycky jsem měla pocit, že jsem toho stihla zažít strašně moc. Kromě báječného jídla od naší paní kuchařky,

suprových vedoucích a úžasných her, které mě vždy hrozně bavily jsem se tu seznámila se spousty lidí a s některými z nich se přátelím do dneška. S naší partou, která už byla taková stálice jsme pak i mohli podnikat něco navíc, jako byly noční koupačky v Žárovce nebo spaní pod širákem, na které budu vždy s radostí vzpomínat. Těch 5 dní za posledních 15 let pro mě vždycky bylo významným milníkem léta a i teď, už jako instruktor se na tábor moc těším. Děkuji moc za tyto krásné roky a doufám, že jich ještě několik zažiju!

Maruška Sobotková

Na začátku jsme se sešli s Jirkou Kohoutem, Kubínem, Joskou Chomínem, Kašparem a Milanem Hruškou u hospody, abychom se domluvili, co vymyslíme pro naše děti, protože v Bojeticích Lád'a Hložku jezdil s dětmi z hasiče sjíždět řeku a my nechtěli zůstat pozadu. Původně byl návrh, že uspořádáme tábor putovní, že se budeme přesouvat z místa na místo, ale to se nesešlo s velkou odezvou, proto se udělal tábor na Vinšově zahradě, tak se dřív říkalo dnešnímu hřišti. Od té doby jsem prošel táborem jako vedoucí, pobočník hlavního vedoucího, řidič zapůjčeného auta na zásobování – Mazdy Heli servisu a na stará kolena jsem topič kotelník. Taky bych chtěl vzpomenout, že úplně na začátku jsme chtěli udělat tábor jen pánskou záležitostí, bez ženských. Výjimku měla jen Helena Chomínová s Hanou Hlaváčovou jako zdravotnice. Tedy pak tam chodila ještě paní Valentová mýt nádoby.

V hlavě mi utkvěla vzpomínka, jak na některém z prvních ročníků Lucka Býmová začala v noci brečet, tak ji Jirka Kohout nesl na zádech domů a ona ráno zase přišla, že chce na táboře zůstat. Jediné, co mě mrzí je, že dnes někteří Vinařičtí tábora nepřejí, jako tomu bylo dřív.

Josef Heřmanský

Milý taťko. Asi ani ty sám, jsi v tom 92. nejspíš netušil, jak velkou tradici s kamarády vlastně zakládáš. Máš můj neskutečný obdiv za vytrvalost, nadšení a srdečnost, se kterou tábory už tři dekády pořádáš. Přesná čísla máš poctivě doma v šuplíku, ale já vím, že za ta léta bylo postaráno přibližně o 1300 dětí, během 120 dní, což je bezmála 3000 hodin dětské radosti, která tě pohání. A k tomu je potřeba přičíst další tisíce hodin příprav. To všechno ve svém volném čase. Neskutečný a inspirativní. Děkuji za všechny ty děti, jejich rodiče, ale hlavně jako tvůj syn – díky za velkou životní a naplňující kapitolu, na kterou jsem čím dál více hrdý. Navíc když nad tím tak přemýšlím, tenhle tvůj tábor mi ukázal i manželku 😊 Díky prostě nestačí. Těším se na další dekády pod praporem!

Ondra Hruška